

Грците не знаат кој пат да го фатат. Што велат-Србите "пошандрцаа". Почна да се искривува сликата за нивниот мит, за нивната надувана историска слава, за нивните подвизи низ минатото, за древната грчка цивилизација. Светот ги познава како нација и како земја на морето, на олимпијадата, на маслинките, на сиртакито... Но, светот досега не ја знаеше или не сакаше да ја дознае другата страница од "славните" грчки моменти. Или, пак, ги знаеше, но свесно молчеше. Голем предизвик е тоа што Македонија и нејзината надворешна политика ќе бидат иницијатори за промена на меѓународното мислење кога станува збор за привлечната туристичка дестинација, наречена Грција или Елада.

Нашиот јужен сосед воопшто не е она што самиот се претставува пред светот, она што другите сакаат да го видат во него. Земјата која негува неколку историски епохи и поинаква цивилизација од другите почна самата на себеси да си ја симнува маската од долгодецениската улога на забавувач на широките народни маси. Насобраниот гнев, омраза и аверзија кон другите и различните од нив почна многу забележливо да се оцртува на образите на Караманлис и на Бакојани.

Тревогата во нивните редови е издигната на

портакалово ниво, кажано со американски речник.

Развојот на настаните во последните месеци за улогата на Грција во македонското прашање е директна последица на грубата дипломатија со која официјална Атина сакаше да го покори Скопје. Но, наместо тоа таа го поттикна македонскиот дух да се издигне до степен кој се поистоветува со славните периоди од македонското минато.

Македонскиот воз незапирливо тргна. Македонецот излезе од сонот, во кој вештачки, со политички таблети за заспивање, беше втурнат изминатите дваесеттина години. Почна да се буди природниот нагон за истуркување на последните битки за зацврстување на македонските темели на идентитетот. За тоа постои огромна желба, огромен позитивистички дух. Неспорно е дека Македонија се бори и ќе се бори со еден дел од НАТО и од ЕУ. Тоа е сериозен предизвик и ризик. Но, алтернатива нема. Тој дел од меѓународната заедница се противи на македонското постоење и работи на негово духовно и физичко уништување. Македонија има сили да се спротивстави на тие фашистички проекти, кои сè уште имаат свое место во европските демократии. Времето за тоа е сега и веднаш.

"Господине Караманлис,

дури и ако Македонците за Грците се Словени, тогаш пословенска држава од Грција нема, затоа што Словени во Грција не се само Црнци во Атина, доселени во времето на фараоните од Африка. Да, т.н. "Грци" се малцинство во Грција, наспроти Македонците, Албанците, Власите, Турците, Егупците и Ромите... Не заборавајте дека до 1831 година Грција и Грци во историјата не постоеја. Не заборавајте дека лажната грчка историја ја пишуваше Германец, дека Грција е држава, наспроти Отоманската империја, своевремениот создадена поради интересите на Британија, Франција, Русија и Германија... Не заборавајте го мајчиниот македонски јазик, не заборавајте дека сте задоеени од мајка Македонка во Солун, не заборавајте дека основата на Грција е Македонија,

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Обновувањето на македонскиот позитивистички дух, кој води во насока на себезачувување и сопствено опстојување на овие простори воскресна по кој знае кој пат досега во македонското вековно патешествие. Велат Македонецот се буди тогаш кога некој го задева, кога други го плукаат, трети го понижуваат и обезличуваат, четврти го газат и го уништуваат. Можеби е точно ова што некој одамна го анализираше и го утврдил како такво. Жестината на соседните пропаганди го јакнеа македонскиот бит, ја јакнеа сржта на македонската коска, ја правеа поистрајна и нескршлива.

Не можеме да се пофалиме дека низ историјата сме имале пријатели, како

што имале другите. Напротив, сите во нас гледале парче месо од кое ќе се најдат, поток вода од кој ќе се напијат. Затоа денес, додека другите со крупни чекори грабат напред, ние како во стилот на средновековието се бориме со апсурдност и со ирационалност на проблемите кои ни ги наметнуваат. Европа треба да се засрами што на почетокот на идеалниот век, како што многумина го замислуваа веков во кој сега живееме, дозволува да се разговара за прашања и теми кои му припаѓаат на едноумието, на ерата на фашизмот од Втората светска војна. Европа дозволува и поддржува негаторски пропаганди за непризнавање на веќе призната и материјално и духовно докажана самобитност на една нација и на една држава. Сега некој сака да ни го одземе тоа право, да ни го извади срцето кое со милениуми чука како македонско, да ни го украде зборот од устата, кој е зародиш

ВОЗНЕС НА МАКЕДОНСКИОТ ДУХ И ТОНЕЖ НА ГРЧКАТА АТЛАНТИДА

на сите останати.

Курсот по кој оди Грција само ја докажува нејзината мизерност, нејзината налудничавост да спроведува проекти кои утре или задутре ќе ѝ се вратат како бумеранг. Многу грешки кои се правеле низ историјата не сакаат да ги земат предвид, за истите да не им се повторат во иднина. Но, Грците се познати по својот тврд менталитет и инаетот, кој го носат во гените уште од своите домородни предци во потсахарска Африка.

Битката без правни и материјални аргументи за Грција е изгубена. Таа сега дејствува само врз основа на силата и стекнатото членство во ЕУ и во НАТО. Но, тоа е минливо и менливо. Тоа е класична злоупотреба на позицијата на која моментно стојат грчките дипломати. Самоуверени во она што го прават во спорот со Македонија, безмилосно газат врз меѓународното право и истовремено го убедуваат светот дека тоа е исправното, додека Македонија, која се бори за своите природни атрибути, ширела иредентистички пораки.

РЕВИЗИЈА НА ИСТОРИСКИТЕ ЛАГИ И ПРОПАГАНДИ

Грција не е свесна дека со својата политика турка интернационализација на македонското прашање, кое со децении наназад беше ставано на маргините и туркано под правливите килими. Сакајќи да ја амортизираат нараснатата македонска желба за зачувување на исконот, грчките власти на крајно аматерски начин се обидоа да ја неутрализираат новата политика на официјално Скопје. Колку и да звучат морбидно исказите на грчките официјални претставници во контекст на спорот со Македонија, колку тие и да се негативни и негативни кон нас, сепак имаат исклучително значење за пробивот на македонската мисла и македонската традиција и историја на светската политичка сцена. Грција ѝ направи мечкина услуга на Македонија. Ние краткорочно сме губитници, бидејќи сме оневозможени поскоро да станеме членки на НАТО и на ЕУ, но дол-

дека менторите на поделбата на Македонија се далеку, но дека ние треба да живееме заедно, затоа што сме браќа и православни. Во 1992 година Мицотакис (татко и на Дора Бакојани) и Милошевиќ во Лондон разговараа за поделба на Македонија. Во 1992 година, веројатно во знак на добрососедство, Владата во Атина донесе одлука за воена агресија и окупација врз Република Македонија, како што претходно во Единбург стави вето во ЕУ за признавање на држава со име кое ќе го содржи зборот Македонија. Српскиот хегемонизам ги растури поранешна СФРЈ и Србија. Се плашам дека Вашиот нацифашизам и антимакедонизам ќе ја растураат Грција, а последиците ќе ги почувствуваат брзо самите Вие... Тоа што Атина е последен бастион на нацифашизмот, расизмот и на антисемитизмот во Европа, не е македонска вина!... Со љубов повикуваме на македонско-грчко помирување, на договор на траен мир и добрососедство, што ќе ја замени времената македонско-грчка согласност од 13 септември 1995 година, повикуваме на безусловна декларација на македонското Собрание, дека културата и историјата на Македонија не се ексклузивно право, туку дел од културно-историскиот идентитет на сите балкански демоси како современи политички нации, во чија основа е македонскиот етнос, независно од разликите во читањето на историјата од аспект на современата геополитика, дури и независно од разликите меѓу современите литературни јазици, како производ на современите политички нации".

дел од писмото на Тодор Петров, упатено до Костас Караманлис

"Цел свој живот бев инспириран од позитивните пораки на француската држава: слобода, еднаквост и братство. Франција е пример за демократија и почитување на човековите права за сите во светот. Неодамна, на мое изненадување, таа слика беше уништена со изјавите и акциите против Република Македонија. Луѓето кои се занимаваат со човековите права добро знаат дека Грција има една од најлошите евиденции на човековите права во Европа и пошироко. Тоа го потврдуваат и бројни извештаи од ОН, ЕУ и Стејт департамент. Ве повикувам да го искористите своето влијание врз Грција да ја убедите да ја промени својата политика и да го признае македонското малцинство, да ги отстрани нејзините расистички закони и да не го попречува членството на Македонија во ЕУ и во НАТО. Подоброе е да се дејствува сега, а не откако Балканот ќе се дестабилизира поради погрешна политика".

дел од писмото на Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски, претседател на Македонска Алијанса. упатено до Никола Саркози

КАРАМАНЛИС ПО СТАПКИТЕ НА МИХАЈЛОВ И НА ЖИРИНОВСКИ

"Нема 'македонско' малцинство во Грција. Такво никогаш и немало. Секое спротивно тврдење е политичко поттикнување и непочитување на историската реалност во регионот. Што се однесува, пак, до економските прашања, секој може да ја искористи можноста за барање на правото во судовите, вклучувајќи го и Европскиот суд за човекови права во Стразбур. Премиеру, времињата се сменија. Времето на националистите помина и дефинитивно и неповратно треба да се остави во минатото. Историјата смета дека треба да се избегне ваков предизвик и да се прифатат одговорностите. Многу ќе зависи од Вашиот позитивен став и конструктивен дух".

дело од возвратното писмо на Караманлис до Груевски

"Македонска нација и македонски јазик не постојат. Тие се измислици на српските фанатисти. Современото настојување, што е особено важно и единствено исправно, е следново: Бугарија да се прошири и во јужните и во западните македонски области, кои претежно се населени со Бугари, а чии граници беа омеѓени уште пред сто години. Во интервалот кој го дели тој момент од сегашниот, макар привремено, може да се примени следниов преоден компромис: Обединета Македонија во рамките на Бугарија и во своите географски граници, што треба да ги определи само автохтоното население. Денешната т.н. Република Македонија опфаќа во себе низа беззаконија и фаслификати".

Ванчо Михајлов

"Македонија е Бугарија. Малотурска Тракија, малороманска Добруџа, Бугарија и Македонија треба да бидат целина. Таквата државна целина би требало наместо Бугарија да се вика Македонија. Тоа би било поправедно. Но, Србија треба да го земе српскиот дел на сегашна Македонија, па тогаш тоа навистина би можело да биде голема држава. И улогата на Грција тука треба да се фаворизира. Србија и Грција како силни држави треба да бидат центар околу кој би се обединиле сите јужни Словени. Од друга страна, Македонци не постојат. Тоа се Срби или Бугари, не можам да утврдам што се точно. Тие не можат да имаат своја држава".

Владимир Жириновски

НАМЕСТО СО МАКЕДОНИЗМОТ, ПОДОБРО БИ БИЛО БАКОЈАНИ ДА СЕ ЗАНИМАВА СО СВОЈОТ ГЕНЕТСКИ АФРИКАНИЗАМ

"Прашањето со бегалците е прашање меѓу Македонија и Грција. Колку што знам, кореспонденцијата е меѓу двете страни и ве упатувам на нив за коментар. САД нема да интервенираат во однос на бегалците и признавањето на македонското малцинство и ние не сме вмешани во тоа. Од наша гледна точка би сакале Македонија и Грција да го решат спорот околу името, што е сосема поинаква тема. Знам дека многумина неа ѝ посветуваат големо време и внимание. Секако, би сакале преговорите наскоро да завршат со успех".

Шон Мекормак, портпарол на Стејт департмент

горочно гледано со еден ваков однос на Атина, Македонија може да използва многу бенефити, кои во текот на децениите ни биле оневозможени. Актуелизацијата на македонското прашање само ја слабее позицијата на Грција пред меѓународната заедница, бидејќи конечно се отвораат нејзиното вистинско лице и нејзините намери. Полека светот ќе ја сфати вистинската игра на Атина и ќе согледа што всушност се крие зад спорот со името. Наскоро ќе дојде период кога нејзините европски сојузници ќе ја осудуваат грчката надворешна политика која се базира врз асимилаторска пропаганда, врз обидот да се оттуѓи правото на самоопределување на еден народ, кој со векови е познат како македонски. Светот ќе осознае дека Грција е зрела за санкции поради непочитување на човековите и малцинските права и слободи. Европа ќе се самосвести дека треба да ја прекори и осуди својата земја-членка, а не да се солидаризира со неа. Тоа е текот на процесот кој неминовно мора да се случи. Сè што е спротивно на ова ќе покаже дека во Европа нема демократија и почитување на меѓународните

правни норми.

Македонското прашање ќе ја достигне кулминацијата кога во неговото решавање активно ќе се вклучат и бројни невладини организации, како домашни, така и меѓународни. На тој начин, вистината за Македонија и за македонскиот народ ќе бидат издигнати на највисок степен, бидејќи ќе ги опфаќа сите институционални инстанции, почнувајќи од НАТО и од ЕУ, преку Стразбур, Хелсиншкиот комитет за човекови права, до многу меѓународни невладини организации.

Историјата досега покажала дека неправдите нанесени врз многу народи, етнички групи и малцинства, не секогаш излегувале на површина и не секогаш за нив се пишувало така како што навистина се случило. Многу години не сакаа да веруваат во злоделата на фашистите врз Евреите, многу децении не сакаа да потврдат за геноцидот на Турците врз ерменскиот народ. Еве и кај нас ситуацијата е слична. Сè уште има сили кои сакаат да ја скријат вистината за Македонците од Егејскиот дел на Македонија и погромот кој им се случи во средината

на минатиот век од страна на грчките власти. Затоа е потребна ревизија на историските лаги, кои во моментот некој ги завел како официјални и веродостојни. Без тоа не може да се реши спорот меѓу Македонија и Грција. Во моментот тој спор е насочен само кон изнудување отстапка од едната страна, во случајот македонската, додека другата не сака ниту да слушне за отстапка која ќе оди

"Прашањето на македонското малцинство во Грција треба да се интернационализира, а не да биде разгледувано само како билатерално прашање. Ние сме европско малцинство и граѓани на Грција и од културен аспект и од аспект на идентитетот треба да ни се почитуваат човековите права кои не се билатерална, туку универзална категорија. Било која држава, меѓународна институција, премиер на странска држава или премиер на Република Македонија, може слободно да ѝ се обрати на грчката Влада и да ѝ укаже на грешката која ја прави со непочитувањето на малцинските права, со што ги крши сите меѓународни конвенции и одредби и со тоа продолжува да ја практикува ретроградната политика нетипична за XXI век. Правата на македонското малцинство во Грција и правата на протераните Македонци во Граѓанската војна во Грција од 1948 година не треба да се мешаат".

Павле Воскопулос, Виножито

во насока на признавање на македонството.

А, потоа се зборува за некаков компромис. Каков е тој компромис во кој грчката страна не прифаќа ништо од она што македонската го поставува како прашање. Атина живее во лажна демократија. Нејзините постапки ги надминуваат границите на иредентизмот. Нејзината офанзивна политика има крајна цел трајно да елиминира еден народ, една култура, една древна цивилизација. Попустливоста од македонска страна само ќе го поттикне тој систем на грчки желби. Уцените од типот нема НАТО, нема ЕУ, не смеат да го поколебаат македонското државно раководство.

НАТО не е врв во македонската национална стратегија. Пред него стои зачувувањето на македонското име и македонскиот идентитет. Дури по реализирањето на овие стратешки цели можеме да размислуваме за интеграција во светските институции. Можеби некој ќе ја осуди оваа размисла, но без исполнување на тие национални цели, на-

шето партиципирање во Алијансата и во Унијата би било беспредметно. Од друга страна, пак, НАТО е веќе одработена тема, успешно завршена обврска која ни беше зададена од Брисел. Тоа што некој сега се обидува постфестум да наметне нов критериум за членство, кој длабоко е поврзан со идентитетот и генот на народот, не е прашање кое треба да нè оптоварува. Секој ваков нов или сличен услов македонската страна од старт треба да го отфрли, со образложение дека е несвојствен за меѓународното право, за практиката во НАТО и сл. Дали ние доволно поработивме на тој план? Тоа е прашање на кое одговор треба да дадат одговорните.

ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗАЦИЈА НА МАКЕДОНСКОТО ПРАШАЊЕ

Упатувањето на писмото на Костас Караманлис, наменето за Никола Груевски, и до најголемите светски институции,

како и до САД, е увертира во интернационализацијата на македонското прашање на највисоко ниво. Атина наследна на потегот на Груевски. Македонија тоа и го очекуваше. Во стилот на најнаивните, со голема доза на нервоза и паника, Грција дозволи помала и послаба земја од неа да ѝ го наметнува темпото на игра.

Бегајќи од одговорност за внатрешните состојби со малцинствата, сега официјална Атина мора да му објасни на светот како тоа на нејзина територија нема никакви етнички групи различни од грчката. Европските земји засилено се борат за подигнување на правата на малцинските заедници, Грција одбива да признае дека ги има, а не, пак, да ги унапреди нивните слободи. Во стилот на најголемите антидемократи Караманлис со писмо ги извести светските центри дека во Грција нема Македонци. Земјата-членка на ЕУ и на НАТО, која се удираше в гради со својата основоположност во овие институции, директно ги урна цивилизациските вредности на европската заедница. Сега Грците сакаат да му докажат на светот дека се најчистата нација во Европа, но истовремено со тоа ризикуваат да им бидат разоткриени и нивните перфидни игри дека под тепистите кријат многу тајни, за кои Европа и Америка досега малку знаеле. Македонија сега може да им ги отвори очите и на Брисел и на Вашингтон, за да увидат каква земја-членка имаат во своите редови. Доколку може на Бугарија која, исто така, е дел од ЕУ и од НАТО, да ѝ ги стопираат сите финансиски средства заради непокажаните резултати во борбата против криминалот, на ист начин можат истото да ѝ го направат на Грција во делот на непочитувањето на основните права и слободи, не само на Македонците, туку и на Албанците, Турците и другите заедници кои живеат таму. Грција е зрела за мониторинг од страна на ОБСЕ, Советот на Европа, од страна на сите европски тела. По тој мониторинг нашиот јужен сосед би претрпел санкции од најтежок степен. За срамот да не зборуваме, тој и онака е видлив и сега.